

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Acoperământul Maicii Domnului

Mă vestesc la porți și intru în cetatea cuvântului Meu. Sunt Dumnezeu-Cuvântul și am așezare pe vatra neamului român ca să vin cuvânt pe pământ și să-Mi fac carte scrisă prin cei cu care Mă sprijin, precum este scris, că Mi-am ridicat fii cu credință în ei pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele cu judecata și Îmi trebuia cărare și purtare, că precum Mă port pe scaun de îngeri în văzduh întru cele cerești ale lui Dumnezeu, tot așa Mă port și pe pământ, purtat Mă port, căci cine vrea să ia apă de la izvor îi trebuie cofiță, îi trebuie găletuță și cănuță ca să ia apă din găletuță și să bea, și așa Mă împart Eu, Domnul, la cei însetați după izvorul Meu de cuvânt acum, la sfârșit de timp, și fac carte scrisă, că este scris să se scrie cartea judecății fapturii și să stea deschisă această carte ca să se poată citi în ea și ca să se poată scrie în ea tot cuvântul Meu.

O, sunt Dumnezeu-Cuvântul, acesta este numele Meu, iar numele lui Dumnezeu este: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și Eu sunt Cel ce am rostit acest nume, numele lui Dumnezeu, și în acest nume sunt trimis pe pământ cuvânt, precum în acest nume am trimis acum două mii de ani pe ucenicii Mei să lucreze cu puterea lui Dumnezeu vindecarea necredinței din oameni și ridicarea multora spre dragostea lui Dumnezeu pentru om, iar mama Mea Fecioara lucra din plin din loc în loc și Îmi făcea loc în multe inimi și așeza în ele împărăția lui Dumnezeu și mergea înaintea Mea ca un ucenic desăvârșit, iar când M-am dus la Tatăl sfârșindu-Mi lucrarea răscumpărării celor ce vor vrea apoi cu Dumnezeu, ea a rămas de mărturie, și de mângâiere ucenicilor Mei, iar ei de mângâiere pentru ea, o, și dulce este viața celor ce iubesc pe Dumnezeu, și nu pierd din ea cei ce-Mi dau Mie viața lor toată, că Domnul le-o strânge și o așează în locul cel înalt și slăvit, în palat de îngeri, ca să le iasă în întâmpinare când și ei își întregesc misiunea vieții pe pământ, și sunt aceștia comoara Mea, casa Mea de sprijin, oștenii Mei, cei ce fac bine lui Dumnezeu, iar Eu le voi spune lor în ziua Mea de biruință: Veniți binecuvântații Tatălui Meu și moșteni ai împărăției Domnului, că voi M-ați iubit, M-ați urmat, M-ați cercetat, M-ați purtat, M-ați primit, M-ați înveșmântat, Mi-ați alinat ranele, Mi-ați mângâiat Duhul îndurerat, M-ați adăpat și M-ați hrănit în vremea pribegiei căutând după omul pierdut, Mi-ați alinat suspinul și jalea, iar acum veniți voi, fii ai Tatălui și frați ai Mei iubiți, veniți aici unde și Eu sunt! O, nu le voi spune lor altceva în ziua aceea, nu-i voi întreba de păcate, de greșeli, nu, ci le voi fi recunoscător, ca unora care nu-și pierd plata ajutând pe Dumnezeu în multa Lui lucrare pentru salvarea omului despărțit de har și de credință și de iubire sfântă.

O, iată de ce Mă doare atât de greu de la cei ce se despart de acest bine de a Mă ajuta pe Mine ca să-și aibă plată pentru viață, căci viața trăită pentru tine sau pentru cei asemenea ție, omule, nu-ți poate fi răsplătită, că Eu am spus două nume, am spus de cei ce M-au ajutat și am spus de cei ce nu M-au ajutat, o, și sunt atâta de puțini cei cu care-Mi sprijin povara Mea cea de azi și mersul Meu și durerea Mea și lipsurile pentru lucrul Meu cel mult și ranele Mele sângerânde pentru cei ce nu trăiesc pentru Dumnezeu pe pământ.

O, ce folos poate găsi omul care-și are grijă doar de viața zilelor lui și a celor însoțiți cu el sau ieșiți din el? Când tu, omule, nu-ți strângi nimic la Dumnezeu și pentru Dumnezeu, o, ce va fi să te cheme pe tine binecuvântatul Domnului? O, fiecare va fi socotit după cele în care va fi găsit și unde îi va fi dragostea și lucrarea, și iată, de aceea plânge Dumnezeu pe cei ce-L părăsesc pe El pentru ei înșiși și nu-I stau de sprijin în lucrul Lui cel mult și greu.

O, poporul Meu de azi, o, fiilor care-Mi stați și-Mi rămâneți alături mersului Meu de azi, o, fiilor, sunt deasupra cu suită slăvită în ziua aceasta, sunt cu cerul de îngeri al mamei Mele Feci-

oara, că e zi de sărbătoare pentru ea în biserica Mea cea de jos și în cea de sus. Văzduhul neamului român e plin de acoperământul lui Dumnezeu și al mamei Mele Fecioara, și de jur-împrejur la hotare este armată cerească, oștiri de necuprins cu privirea duhului, că are Domnul pe vatra acestui neam cetatea cuvântului Său și pe poporul Lui cel mititel, cu care lucrează și scrie toată lucrarea Sa.

Mă fac mângâietor vouă în ziua aceasta, fii ai cetății cuvântului Meu. Voi sunteți îndurerați mai mereu, fiilor, și nu este pe pământ mângâiere pentru voi, și dă să vă facă dureri satana cu și fără timp, mai ales prin cei ce se leapădă de Mine și de voi pentru ei înșiși, de parcă ar fi ei așa de scumpi la preț. O, dar nu defăimătorii, nu cei ce lovesc fac și scriu istoria lui Dumnezeu pe pământ, ci acei ce suferă, acei în care se lovește cu ură și cu dispreț, căci diavolul care îl dezbracă pe om de temerea de Dumnezeu și de iubirea cea din cer îi golește pe cei ce trădează pe Domnul și îi umple de ură și de duh de defăimare, că iată, v-am dat cuvânt și v-am ridicat și v-am trimis și v-am făcut intrarea să vă uitați în dosarele cu care a fost judecată lucrarea Mea și vremea ei și cei cu care Mi-am purtat-o. O, și de ce v-am trimis? Ca să se poată vedea, fiilor, că toți cei care au dat curs trădării și vânzării lucrului Meu cel de azi au fost cei ce au stat cei mai aproape, și la care toți ceilalți nu se gândeau că au aceștia cuțitul trădării sub haina lor de creștini, iar aceia se citeau lângă cei ce aveau ca lucrare dărâmarea lui Dumnezeu și a cuvântului Său și a celor ce Mă purtau și Mă împărțeau de hrană la cei credincioși venirii Mele de azi cuvânt pe pământ.

V-am spus vouă, fiilor, că puțini am avut cu lucrare de ucenic credincios, de vrednic de Hristos, și care se poate lepăda de sine pentru Hristos. O, fiilor, lepădarea de sine ce este? Pe ea am pus-o Eu de poartă de intrare la Mine a omului iubitor de împărăția lui Dumnezeu zi de zi. Când omul doritor de Dumnezeu nu poate stăpâni bine această taină a statului lui cu Dumnezeu, pot încercările, pot ispitele, pot cei din jur să-l ajute să se lepede de sine când el este neputincios în această statură vrednică de Hristos.

O, fiilor, nelepădarea de sine a celor care au trecut prin acest popor al lucrării Mele de azi a făcut din ei defăimători, trădători, vânzători, și și-au lucrat aceștia judecata lor, pe care o găsiți voi acum scrisă în dosare păstrate de mărturie, că iată, toate se scriu și toate rămân, toate, așa este scris să fie. Mulți și în vremea Mea de atunci își pierdeau credința și loveau apoi și se sminteau întru Mine de aproape și de departe, și se ocupau de pierzania Mea, dar în vremea aceea am ingenuncheat cu durere și cu jale și M-am rugat Tatălui pentru ucenici, și mai ales pentru Petru ca să nu-și piardă credința din pricina celor îngâmfați și trădători și defăimători și turnători spre mai-marii vremii, și din pricina smintelilor de tot felul, și apoi din pricina vânzării Mele spre răstignire și spre încercarea ucenicilor Mei, și i-am spus din vremea lui Petru să caute după oile Mele să le adune și să le întărească și să nu le lase îndurerate după trecerea vremii crucii Mele, iar Tatăl a lucrat asupra lui la rugăciunea Mea ca să nu cadă el din adevărul cel despre Mine din pricina celor plini de ură asupra Mea ca încercare a credinței celor ce Mă iubeau, căci hulitorii voiau ca Eu să nu fiu adevărat dacă ei n-au mai crezut și au hulit și au defăimat pe Dumnezeu, iar Eu i-am spus lui Petru: ai grijă de oile Mele că nu mai are cine! Cei din clasa de sus, cei dintre conducătorii lui Israel, chiar dacă aveau atâtea motive și semne ca să creadă, o, n-au ales să fie de partea Mea, că erau trufași și se țineau mari, dar și mult prea vinovați față de Dumnezeu și față de ei înșiși, și față de cei din tagma celor cu scaunele sus, dar și față de tot poporul de jos, și de aceea căutau cu orice preț să nu iasă din rânduri, și aceștia întăreau vrând-nevrând necredința peste popor, până ce primeau înapoi ceea ce Îi făceau lui Dumnezeu și adevărului cel scris despre ei. Cei smeriți însă căutau iertarea păcatelor lor și se umileau înaintea puterii Mele de a ierta păcatele și căutau la Mine alinare și scăpare de dureri și de strâmtorări de suflet și de trup, o, și-Mi era milă de ei, și-Mi era milă mare de cei ce Mă disprețuiau, când știam că mai devreme sau mai târziu intriga îi va pierde pe cei ce o zidesc, și iată, cei răi, cei proști n-au stare dacă nu iau în răs pe cineva, și așa erau cei ce disprețuiau ființa Mea.

Fiilor, fiilor, au venit la Mine și au bătut să le deschid cei ce n-au avut din fire umilință și sfială, știință de Dumnezeu și aplecare cum se cuvine, iar Eu le-am deschis și i-am îngrijit din ale Mele ca pe niște fii, fără să le fiu dator cu ceva, ci numai din bunătate, din milă și din iubire, o, și mult Mi-au zguduit aceștia locul Meu și cetatea Mea, și pe voi, fiilor, și v-au slăbit mereu puterea voastră cea pentru Mine, și zadarnică a fost aplecarea Mea și a voastră, că ei v-au găsit greșeli vouă, nu lor, nu numai lor, dar Eu Îmi curăț aria ca să vă pot păstra și să am mers prin voi, că în ziua Mea de slavă voi căuta la ajutorul pe care Mi l-au dat cei ce Mi l-au dat și-i voi numi pe ei binecuvântații Tatălui Meu, iar celor ce scot sabia și dau în mersul Meu ca să-l sfârșesc, ca să-l rănescă, Eu, Domnul, le spun lor că sunt Cel ce am putere să spun furtunii: taci! și am putere să iert păcatele celor ce greșesc, dacă ei lovesc cu vină în cei cu care Mă ajut ca să merg și-Mi fac bine în dureri și în strâmtorări pe cale, și le mai spun lor că de cel ce Mă iubește cu credință Mă îndur, iar cine scoate sabia la Mine așa i se va întâmpla lui, precum este scris.

Nimeni din cei ce dau acum cu defăimare înapoi după ce s-au desprins de Mine, o, nimeni nu-i atâta de deștept sau de drept sau de prooroc ca să știe și să strige apoi că Eu, Domnul, sunt sau nu sunt cuvântul cel din vremea aceasta de peste șaiszeci de ani curgând peste pământ din gura Mea. O, nimeni nu poate dovedi că are dreptate înaintea Mea când dă să-și arate necredința lui și când aruncă lovituri, dar îngâmfarea pe care satana o așează ca sculă a sa în creierile celor lucrați de el, o, aceasta este lucrarea urii, ca doar-doar voi fi Eu Cel tăgăduit și de cei credincioși prin cei ce-și pierd credința, după ce dau să aibă ei credință în venirea Mea de azi pe pământ.

Voi, cei loviți și disprețuiți acum de cei ce lovesc din părți, vă dau vouă lucrarea inimii va-meșului și stați umiliți și spuneți-Mi mereu: Doamne, milostiv fii mie, păcătosului! O, așa să spuneți mereu, fiilor, că Eu am venit în lume după cei păcătoși ca să-i iert și să-i învăț iubirea de Dumnezeu și să Mi-i iau de ajutor în lucrul Meu cel de la Tatăl și să-i învăț iertarea și s-o lucreze și ei așa cum Eu o lucrez asupra celor greșiți. O, bucurați-vă când sunteți învinuiți și defăimați și batjocoriți de foștii voștri frați de credință și de lucru pentru Mine, dacă au fost ei adevărați așa cât au stat cu Mine și cu voi. Bucurați-vă, fiilor, de la cei ce lovesc în voi, că tot omul se supără când vin peste el defăimări, înjosiri, ispite, prigoane și fel de fel de probe spre încercarea credinței și a staturii lui. Cei ce n-au avut lepădare de sine spun că voi sunteți răi și aspri, dar Eu nu tot așa spun, că vă văd cât de dulci sunteți cu Mine și cum strigați la Mine pentru ei. Cauza asprimii voastre a fost și este lipsa dragostei de Dumnezeu și a nestatorniciei în ascultare de Domnul a celor ce s-au alăturat, iar voi v-ați aplecat atât de mult, atât de mult spre felul de a fi a celor ce au bătut să intre și au intrat, că bunătatea Mea le-a deschis, iar ei s-au dat apoi pretențioși și nemulțumiți, și nu le-a fost rușine, și iată, se adevărește vorba înțeleaptă care zice că a face omului un rău nu este la fel de primejdios ca a-i face prea mult bine.

Iar și iar spun că îngâmfarea omenească nu-l lasă pe om să fie plăcut lui Dumnezeu, și au venit în acest popor cei cu duhul îngâmfmării în ei, și n-au putut să se lase formați ca să nu-i slăbească și pe alții, chiar dacă Mă aplecam spre ei cu cuvânt de umilință a Mea, dar ei au rămas mai mari ca Dumnezeu peste ei și L-au doborât pe Domnul în ei și s-au întors la vărsătura lor. O, n-au rămas de partea Mea chiar dacă i-am iertat de toate păcatele lor și i-am hrănit din cer cu viața Mea, dar iată-i, lovesc acum, că sunt bolnavi, bolnavi de îngâmfare, și n-are cine să-i vindece dacă de la Domnul Cel răstignit de cei îngâmfați de pe pământ nu s-au lăsat vindecați ca să se asemene cu El apoi, cu Cel blând și smerit cu inima. O, cine-și uită păcatele se ridică și arată cu degetul păcate la ceilalți urâți de ei, dar ce minte au aceștia, care uită că toți cei ce seamănă judecată spre semeni judecată vor culege?

O, mama Mea cea scumpă Mie și fraților Mei din cer și de pe pământ, punem acoperământ peste cetatea Mea de fii și peste mersul Nostru cu ei, mamă. E zi de sărbătoare pentru tine în mijlocul lor și a celor din cer copii ai Noștri, mama Mea.

— *Iar Noi, eu și cu Tine, Fiule scump, punem masă cerească în mijlocul lor și le facem acoperământ tare, credința le-o facem acoperământ și le-o întărim, și rugăm pe Tatăl să-i întăreas-*

că mereu în credință, că iată cum cad spre lume cei ce-și calcă credincioșia și credința apoi! Iar după ce cad, ce fac cei ce cad de lângă Tine? Iată, fac aceștia ceea ce a făcut și Lucifer, și caută să mai cadă și din cei cu care mai rămânem după căderea celor ce cad. O, este scris cuvântul Tău că diavolul va da să piardă și dintre cei aleși ai Tăi, și iată, asta face diavolul, și acum ca și ieri caută să facă din creștini hulitori, din credincioși necredincioși, și de aceea trebuie să stea cu frică și cu luare-aminte la Scripturi și la cuvântul Tău cel proaspăt toți cei ce vor să rămână ai Tăi pe pământ, și în cer apoi, Fiule Doamne. Când Lucifer s-a văzut căzut din locul strălucirii Domnului cu ceata lui cu tot, a hotărât că va face pe mulți din cei ce sunt de partea lui Dumnezeu să cadă și ei dacă el a căzut de lângă Domnul. Iată, trebuie veghe din partea fiecărui fiu rămas după încercările care bat spre mersul Tău de azi, Fiule Iisus.

O, fiilor rămași la pieptul de Păstor al Fiului meu, o, aveți grijă fiecare, și de obște grijă apoi ca să aveți viață prielnică lui Dumnezeu zi de zi, noapte de noapte, ceas de ceas, fiilor, după cum auziți de la Domnul cum I-ar place Lui să fie omul, ca să poată Domnul zidi cu voi biruința Sa, măi fiilor. Cine dă în voi dă în Domnul și nu știe ce face, nu știe în cine dă. Cine se dă isteț asupra voastră își face rost de judecată, iar Domnul ar voi să-i cruțe pe toți de judecată. Așadar, fiți pricepuți în încercări și nu vă dezvinovați nici în voi înșivă, nici în lături, că nu e de creștin acest obicei diavolesc, iar creștinilor le trebuie umilință mereu, pocăință pas cu pas și duh blând și smerit așa cum este Domnul, Fiul meu, Care are putere să ierte păcatele, măi, fiilor, numai să stea cu Domnul cel ce se alege cu El pe pământ, și să stea mereu cu Domnul, chiar și când diavolul îi arată vina mare ca să-l deznădăjduiască.

Rugați-vă Tatălui, ca și Fiul meu rugați-vă, fiilor, rugați-vă să-i aducă Tatăl la pocăință și pe cei abătuți de pe cale și din credință. Și mai presus de toate nu uitați, o, nu uitați rugăciunea împăratului, strămoșul meu, care spunea: «pune, Doamne, strajă gurii mele și îngrădește-o ca să nu mă abat spre vicleșug prin dezvinovățirea păcatelor mele, că spre Tine țin ochii mei, și Tu îmi ești nădejdea!».

O, Fiule Doamne, îi învăț pe ei să se aplece în orice încercare și să Te ia pe Tine de sprijin, că Tu erai acoperământul ucenicilor Tăi când ei erau învinuiți ba de una, ba de alta de către cei ce se simțeau drepti. O, întărește credința poporului cuvântului Tău, că ea le este cel mai tare acoperământ, cel mai întărit scut în vremi de război și de furtuni.

— O, mama Mea, sunt Cel ce am putere să iert păcatele celor ce greșesc. Aceasta le spun Eu celor ce din lături ținesc spre cei din poporul cuvântului Meu ca să le slăbească credința în Mine și în cei ce-Mi poartă povara venirii Mele de azi, mamă. Le mai amintesc lor zicala cea înțeleaptă a românului, și care spune că fiecare pasăre pierde pe limba ei, și dacă le spun așa, le spun pentru grijă, le spun să aibă grijă de limba lor, și să nu uite ei că acești fii încercați în fel și chip și loviți de peste tot cu răutate de cei fără de minte când lovesc, o, aceștia sunt duiosii Mei și așteaptă cu duiosie ridicarea și înțeleptirea și umilința inimii celor ce au învățat unii de la alții să lovească în cei ce-Mi poartă povara.

O, de ce râdeți voi de cei de sub povară? Aceasta îi întreb pe cei ce râd și fac haz ca să slăbească în mulți credința. Mai devreme sau mai târziu această intrigă lucrată de cei intrigoși îi va pierde tot pe ei. Așadar, le fac oprirea, le fac trezirea la veghe asupra pașilor lor, care calcă strâmb, și pun înaintea lor cuvântul Meu și-i învăț să fie cuminți, că toate sunt văzute de Dumnezeu, iar despărțirile dintre frați sunt de ajuns ca să facă dureri mari și plăți bune sau rele, și de ce mai trebuie și ură și răutate și intrigă, care sunt păcate toate?

O, Eu, Domnul, sunt în mijlocul apelor cu pământul și cu mersul Meu pe pământ ca într-o barcă pe apă și merg pe apele care despart țările, dar iată, marea și apele nu pot despărți țările, ci mai degrabă le unesc, nu numai le despart, ci le și unesc între ele, și am spus aceasta ca să se audă și să se știe că Eu sunt peste tot și privesc peste despărțiri și notez în carte de o parte și de alta lucrarea fiecăruia din cei despărțiți și adun înaintea Mea spre cercetare pe cele ce ies din fiecare parte și spun, același cuvânt îl spun de o parte și de alta, și iată ce spun:

Fiilor, fiilor, voi, cei credincioși, și voi, cei necredincioși care v-ați clătinat sau vă clătinați în credință, o, lăsați-vă judecata și luați-vă după cei ce judecă cu Duhul lui Dumnezeu. Iată câtă slăbiciune aduce vieții și pașilor creștinului lipsa de judecată a lucrurilor după Duhul lui Dumnezeu, și nu oricum! Aceasta este povara Mea din ziua aceasta de învățătură din cer peste poporul Meu cel de ieri și cel de azi și cel de mâine, că mulți au fost și nu mai sunt, iar ziua de mâine va vorbi ea însăși ca și cea de azi.

Întărim credința celor ce au ascultat să nu se oprească de vorbă cu cei răzvrățiți, care au venit pe limbă și care sărută numai ca să împartă venin, și nicidecum de iubire sau de milă sau de drag de mântuire a omului, mamă. Acoperământ din credință zidim în cei cei știu să stea cu Dumnezeu cu umilință și cu căință în toată vremea, căci Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele și să dau umblet cu Mine celui ce nu poate cu mersul său. Iar tu, mama Mea, întărește ca și Mine pe cei tari cu credința, că Eu spun acum fiului cel credincios în mijlocul poporului cuvântului Meu și îi aduc de știre să ocrotească de necredință oile Mele și să ajute mersul Meu, și pe cei de sub povara Mea ca să merg, căci Eu M-am rugat Tatălui pentru credința lui ori de câte ori satana a cerut să cearnă pe poporul cuvântului Meu.

O, ai grijă de oile Mele, de mersul Meu, de credința ta, fiule credincios și milos ca un tată pentru ai Mei, iar Eu voi da putere credinței celor ce Mă iubesc cu statornicie și cu lucrare pentru Mine, căci sunt Cel milos, sunt Cel ce rămân cu voi. Amin.

— *O, Fiule Iisus, cuvântul Tău de întărire este și al meu. Rămânem acoperământul cel cerezesc aici, unde avem lucrarea și mersul pe pământ cuvânt. Iubirea și sfințenia să le-o întărim mereu peste ei, iar din acestea să iasă de la ei rugă spre cer pentru întoarcerea la credință a celor ce s-au lăsat smulși de satana din bărcuța Ta cu fii, cu care mergi pe ape, pe râuri de cuvânt atât de mult, o, atât de mult, Doamne, Fiul meu iubit.*

Rămânem deasupra cu cerul tot și ducem săgețile care bat spre ei, le ducem la ars, ca nu cumva să se întoarcă înapoi de unde pornesc, că Noi suntem miloși pentru cei buni, dar iată, și pentru cei răi, iar răbdarea celor ce rabdă cuminți și umiliți va rodi înviere peste sufletele care împart dureri acum, iar Tu rămâi cu cei duruți acum, Fiule Iisus. Amin.

— Da, mama Mea, la Noi este mila și bunătatea, și vom da cumva ajutor de ridicare spre căință celor ce acum urăsc și lovesc și împart intrigă spre necredința celor rămași cu Noi. O, este oare, cineva care să înțeleagă cu adâncime taina mersului Meu cel greu și pândit din ascunzișuri ca să fie lovit, și rana toată a Mea, a Noastră, mamă, și a celor loviți pentru Noi?

O, fiilor, nu pierd Dumnezeu, să știe aceasta toți cei care se încurcă și care se simt încurcați de Dumnezeu. Nu pierd Dumnezeu. Piară orice și oricine vrea să piară, iar Dumnezeu rămâne, fiilor.

O, rămâneți cu Dumnezeu, copii ai credinței, rămâneți, fiilor, că Dumnezeu rămâne cu toți cei ce cred în El. V-am dat să stați mai mult cu Mine în ziua aceasta de sărbătoare pentru mama Mea cea dulce. Iar voi, fiilor din porți, pentru Mine sunteți dulci și atât de dulci cât să Mă aplecați spre grija de mântuire a celor ce vă urăsc pe voi, că dacă nu v-ar urî, de ce v-ar mai lovi cu batjocuri și cu vină? O, și ce va fi cu cei ce urăsc, ce va fi, oare?

Rămân cu voi sub vină, fiilor. Am luat Eu vina voastră și a celor credincioși Mie pe drumul Meu cu voi, și care greșesc ca niște oameni și ei, dar care rămân de partea Mea. Acum două mii de ani am stat pe cruce pentru cei ce Mă vor urma cu credință și-Mi vor lucra Mie, dar și pentru cei ce M-au pedepsit ca pe un păcătos. Așadar, rămâneți cu Mine, că Eu rămân cu voi și vă sunt acoperământ și am grijă de voi ca să vă aduc mereu pacea, pacea, fiilor, căci voi sunteți triști, tristuții Mei sunteți, și vă trebuie mângâierea Mea, pe care vin mereu să v-o dau. Amin, amin, amin.

1/14-10-2017